

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma:

Kfv.V.35.097/2023/9.

A tanács tagjai:

Dr. Darák Péter a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

Dr. Márton Gizella bíró

Dr. Demjén Péter bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

CS.D.

(cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

alperes1

(cím3.)

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda

(eljáró ügyvéd: ügyvéd2

cím4)

A per tárgya:
közigazgatási jogvita

mezőgazdasági támogatási ügyben indult

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Szegedi Törvényszék 2023. február 14. napján
kelt 7.K.701.244/2022/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 7.K.701.244/2022/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal „Bíróági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” elnevezésű eljárási illeték beszedési számlájára.

A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] A felperes 2012. augusztus 14. napján támogatási kérelmet terjesztett elő az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2012. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló 57/2012. (VI. 21.) VM rendelet (a

továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján. A Magyar Államkincstár (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) jogelődje, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal a 2012. november 16. napján kelt szám számú határozatával (a továbbiakban: támogatási határozat) jövedelempótló támogatásként 40.000 eurónak megfelelő forint összeget állapított meg a működtetési időszak 4. évére vonatkozóan vállalt 11,18 európai méretegység (a továbbiakban: EUME) üzemméret figyelembevételével. A határozat jogerőre emelkedésének időpontjára tekintettel a működtetési időszak 2013. január 1. napjától 2017. december 31. napjáig tartott, így a működtetési időszak 4. évének 2016. év, 5. évének 2017. év minősül.

[2] A felperes 2012. november 30. napján benyújtott 90%-os kifizetési kérelmére az elsőfokú hatóság jogelődje a 2013. január 29. napján kelt határozatával 10.522.800 forint támogatási összeg kifizetését rendelte el.

[3] Az elsőfokú hatóság jogelődje a 2013. és 2014. évekre vállalt kötelezettség ellenőrzése céljából helyszíni ellenőrzést végzett 2015. január 23. napján. Ennek eredményeként megállapításra került (2017. március 3. napján kelt határozat), hogy a felperes a vállalása ellenére ökológiai gazdálkodást nem folytatott, ezért őt a kifizetett támogatási összeg 3%-ának megfelelő összeg, vagyis 315.684 forint jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetésére kötelezték a Jogcímrendelet 9. § (3) bekezdés d) pontja alapján. A felperes a szankciót megfizette.

[4] Az elsőfokú hatóság továbbá – arra tekintettel, hogy a felperes a jóváhagyott támogatási összeg fennmaradó 10%-os mértékére vonatkozóan nem nyújtott be kifizetési kérelmet - 2017. november 7. napján határozatot hozott, amellyel a felperes támogatási jogosultságának megszűnéséről döntött és ezzel egyidejűleg őt 10.207.116 forint visszafizetésére kötelezte, jogosulatlanul igénybe vett támogatás jogcímén. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság ezt az elsőfokú határozatot a 2020. augusztus 18. napján kelt végzésével megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította a Jogcímrendelet 8. § (3) bekezdésének 2018. augusztus 18. napjától hatályos módosítására tekintettel. Megállapította, hogy a felperesnek még volt lehetősége a 10%-os kifizetési kérelem benyújtására a működtetési időszak 5. évét követő évben, vagyis 2018. május 1. és 31. között.

[5] A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság a 2021. augusztus 13. napján hozott szám1 számú döntésével – megállapítva, hogy a felperes a jogszabályban rögzített határidőben nem nyújtotta be 10%-os kifizetési kérelmét – a felperes támogatási jogosultságának megszűnéséről rendelkezett és őt 10.207.116 forint jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetésére kötelezte. Indokolásában kitért arra is, hogy a felperes főtevékenysége 2015. november 3. napján nem mezőgazdasági termelő tevékenység volt az egyéni vállalkozói nyilvántartás alapján (hanem egyéb szállítást kiegészítő szolgáltatás), valamint 2016. március 8. és március 16. között „gyümölcsle gyártása saját termelésű alapanyagból” főtevékenység szerepelt a nyilvántartásban. Továbbá rögzítette a kifizetett támogatási összeg 3%-ának megfelelő szankció korábbi kiszabását és felperes általi teljesítését (ökológiai gazdálkodás folytatása iránti kötelezettség megszegése).

[6] A felperes a megismételt eljárásban hozott elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezésében előadta, hogy a csatolt állatorvosi igazolással alátámasztotta a

működtetési időszak 5. évében teljesült a 4. és 5. évre vállalt üzemméret, ezért kizárólag a támogatási összeg fennmaradó 10%-ához való jogosultsága szűnt meg. Sérelmezte a főtevékenységének megszűnése kapcsán tett megállapítást is.

[7] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2022. május 31. napján kelt EUJF/1343-1/2022. iktatószámú határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) az elsőfokú határozatot helybenhagyta, annak helyes indokaira utalva. Döntésének indokolásában a Jogcímrendelet 4. § (1) bekezdésének d) pontjára, 4. § (9) bekezdésére, 8. § (3) bekezdésére és 9. § (11)-(12) bekezdéseire hivatkozott, továbbá utalt a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatások és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (Támogatási törvény) 46. § (2) bekezdésére, 38. § (8) bekezdésére, valamint 69. § (1) bekezdés e) pontjára.

A kereset

[8] A felperes az alperesi határozattal szemben előterjesztett, pontosított keresetlevelében jogszabálysértésre hivatkozással kérte a határozatnak - az elsőfokú határozatra is kiterjedő – megsemmisítését és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését azzal, hogy a megismételt eljárásban a hatóság jogkövetkezményként kizárólag a támogatási összeg fennmaradó 10%-ára vonatkozó jogosultságának elvesztését állapíthatja meg. Sérelmezte, hogy az alperes tévesen értelmezte a Jogcímrendelet 9. § (11)-(12) bekezdéseit, mert a 9. § (11) bekezdés a) pontja rendezi azt a jogi helyzetet, amikor a kifizetési kérelmet nem nyújtják be, és a jogszabályi rendelkezés helyes értelmezése szerint az enyhébb szankció, vagyis a támogatási összeg fennmaradó 10%-ához való jogosultsága szűnik csak meg a 9. § (12) bekezdése értelmében, mert ez az előírás a teljes (11) bekezdésre visszautal, azaz annak a) és b) pontjai szerinti esetekre egyaránt. A fellebbezésével egyezően előadta, hogy 12,42 EUME az általa ténylegesen elért üzemméret, amely meghaladja a vállalt üzemméretet, az állatlétszáma a TIR rendszerbe bejelentésre került. Az alperes nem teljesítette az ellenőrzési és tényállás tisztázási kötelezettségét, nem vizsgálta az elért üzemméretet. Nem osztotta azt az alperesi érvelést, hogy a 10%-os kifizetési kérelem igazolná a feltételek teljesítését. Utalt a Magyar Államkincstár közleményére [a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2012. évben igényelhető támogatások keretében a támogatási összeg fennmaradó 10%-ára vonatkozó kifizetési kérelem benyújtási feltételeiről szóló 24/2018. (IV. 19.) számú közlemény (Közlemény)] azzal, hogy aszerint is csak lehetőség a kifizetési kérelem benyújtása, nem kötelezettség.

[9] A mezőgazdasági főtevékenység körében megállapított kötelezettségszegést nem vitatta, ugyanakkor álláspontja szerint a kúriai joggyakorlatra és az uniós jogszabályok elsőbbségére figyelemmel a rövid idejű megszakítás jogkövetkezményeként aránytalan a teljes támogatási összeg visszafizetése, mint szankció. Az ökológiai gazdálkodás körében nem sérelmezte az alperesi határozatot, csak megjegyezte a 3%-os korábbi szankció megállapítását és megfizetését.

A védirat

[10] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte és fenntartotta a határozatában foglalt jogi álláspontját. Hangsúlyozta, hogy a kérelem benyújtásának hiányában a fellebbezéshez mellékelt TIR tenyészeti igazoló lappal, valamint a 2017. november 17. napján kelt állatorvosi igazolással a teljesített üzemméret nem igazolható. Az a benyújtandó 10%-os kifizetési kérelem alapján számítható. Ennek hiányában a jelen esetben a felperes nem igazolta a támogatási kérelemben vállalt feltételeket, ezért a Jogcímrendelet 9. § (12) bekezdésében foglalt kivétel nem alkalmazható.

A jogerős ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság a 2023. február 14. napján kelt 7.K.701.244/2022/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában a kúriai joggyakorlatra is utalva kiemelte, hogy a szabályozás összességében súlyosabban szankcionálja a kifizetési kérelem benyújtásának elmulasztását, azáltal is, hogy a vállalat nem teljesítésekor kevesebb engedményt ad. Megállapította, hogy az alperes jogszerűen döntött, amikor nem alkalmazta az enyhébb jogkövetkezményt [Jogcímrendelet 9. § (12) bekezdése] a 10%-os kifizetési kérelem benyújtása hiányában; ezt erősíti, hogy kérelemre indult eljárásban a felperes kérelme alapján köteles az alperes a tényállás tisztázás teljesítésére, annak hiányában hivatalból nem köteles a tényállást megállapítani, adatokat beszerezni a gazdálkodás körében. Hangsúlyozta, hogy a felperes a támogatási határozat alapján pontosan tudta azt, hogy a működtetési időszak adott évében a kifizetéshez milyen feltételeket kell teljesítenie és azt is, hogy melyik időszakban nyújtható be joghatályosan kifizetés iránti kérelem, illetve mi a kifizetési kérelem módosítására nyitva álló határidő. Kérelem hiányában nem feladata a közigazgatási szervnek a támogatási jogosultság feltárása, mert az mindig a kérelmező kötelezettsége. Összegezve rögzítette, hogy a 10%-os kifizetési kérelem benyújtása elmulasztásának jogkövetkezményét a Jogcímrendelet 9. § (11) bekezdése tartalmazza; a felperes teljes támogatás-visszafizetési kötelezettsége fennáll, ezért nem szükséges az egyéb jogszabálysértés (mezőgazdasági főtevékenység körében előadott jogi érvelés) érdemi vizsgálata.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[12] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 121. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte, perköltségigénye mellett. Álláspontja szerint téves jogértelmezés miatt a jogerős ítélet sérti a Jogcímrendelet 9. § (11) bekezdés a) pontját, és 9. § (12) bekezdés a) pontját, valamint ellentétes kúriai eseti döntésekkel (Kfv.35.679/2017/6., Kfv.35.092/2018/5., Kfv.35.334/2022/6.). E döntések alapját ugyan a jelen esetben irányadótól eltérő jogcímrendeletek képezték, de a jogszabályok lényegüket, céljukat tekintve azonos szabályozási környezetet alkottak a 10%-os kifizetési kérelem benyújtása elmulasztásának esetére: a főszabály szerinti támogatási jogosultság megszűnése helyett az enyhébb szankció

az alkalmazandó, ha a működtetési időszak 5. évében teljesül a 4. évre vállalt üzemméret. A perbeli esetben az elsőfokú bíróság ezt nem vette figyelembe, téves jogértelmezése miatt nem alkalmazta a Jogcímrendelet 9. § (12) bekezdés a) pontját, és az alperessel azonos módon nem folytatott bizonyítást: nem vizsgálta a ténylegesen elért üzemméretet, holott az - a perben is igazoltan – a működtetési időszak 5. évében nemcsak elérte, hanem meg is haladta a 4. évben vállalt üzemméretet (12,42 EUME volt).

[13] Az alperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem – az alábbiak szerint – alaptalan.

[15] A felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, ezen eljárás keretében bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül (KGD 2002.262.). A jelen ügyben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amely meghatározta a Kúria felülvizsgálatának kereteit. A jogerős ítélet jogszerűségének megítélésén keresztül azt vizsgálja a Kúria, hogy a közigazgatási határozat törvényességéről megfelelően döntött-e az elsőfokú bíróság, ezért a kereset és a védirat szabta korlátokra is tekintettel kell eljárnia.

[16] A Kúria a fentiek alapján kiemeli, hogy a felperes a pontosított kérelmében az ökológiai gazdálkodás vállalása kapcsán megállapított kötelezettségszegést, az ehhez kapcsolódóan - az alperesi határozat meghozatalát megelőzően - alkalmazott 3%-os mértékű szankciót nem sérelmezte. A felülvizsgálati kérelme pedig nem támadta a jogerős ítélet indokolásának a mezőgazdasági termelő tevékenység folytatásának megszakításával összefüggő részét, ezért ezek a kérdések nem képezték, nem képezhették a felülvizsgálati eljárás tárgyát.

[17] A felülvizsgálati kérelemmel támadott részt illetően megállapította, hogy a felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság - tévesen értelmezve a Jogcímrendelet 9. § (11) bekezdés a) pontjában és 9. § (12) bekezdés a) pontjában foglaltakat -, jogsértően járt el, amikor nem folytatott bizonyítást a ténylegesen elért üzemméretre vonatkozóan. A Kúria szerint az eljáró bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le. Vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, azokat megfelelően értékelte, amelyre figyelemmel jogszerűen döntött arról, hogy a kereset alaptalan.

[18] A rögzített tényállásnak megfelelően az nem volt vitatott a felek között, hogy a Jogcímrendeletben foglalt feltételek szerint nyújtható be a 10%-os kifizetési kérelem, és a 8. § (3) bekezdésének 2018. augusztus 18. napjától hatályos módosítására tekintettel erre legkésőbb a működtetési időszak 5. évét követő évben a kifizetési időszak végéig, vagyis a

felperes esetében 2018. évben, május 1. és 31. között lett volna lehetőség, de erre nem került sor.

[19] Az elsőfokú bíróság által jogszerűen megállapított fenti tényállás alapján a Kúria a következőket rögzíti. A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogkérdést minden vonatkozásában elemezte és elbírált, döntését kellő részletességgel megindokolta, azt konkrét jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztotta, utalt a kúriai joggyakorlatra. A kifejtett jogi érveivel a Kúria egyetért, a felülvizsgálati kérelemre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[20] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes megalapozottan és jogszerűen hozta meg határozatát a támogatási jogosultság megszűnése és az addig kifizetett támogatási összeg visszafizetésére kötelezés körében, a felperessel szemben a Jogcímrendeletnek a támadott közigazgatási döntés meghozatalakor hatályos 9. § (11) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazásának volt helye. Esetében nem irányadó a 9. § (12) bekezdés a) pontjában írt enyhébb szankció, vagyis a 10%-os kifizetéshez való jogosultság megszűnése.

[21] A felperes arra megfelelően hivatkozott, hogy az általa felhívott három kúriai eseti döntés (Kfv.35.679/2017/6., Kfv.35.092/2018/5., Kfv.35.334/2022/6.) alapját a jelen esetben alkalmazandótól eltérő jogcímrendeletek képezték azzal, hogy a jogszabályok lényegüket, céljukat tekintve hasonló szabályozási környezetet alkottak a 10%-os kifizetési kérelem benyújtása elmulasztásának esetére. A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa azonban utal arra, hogy a fenti, [20] pontban kifejtett jogértelmezést fogadta el a felperes által felhívott kúriai döntéseket követően hozott eseti döntésében (Kfv.V.35.355/2022/6.) a támogatásra való jogosultság megszűnése és a teljes támogatási összeg visszafizetésére kötelezés kapcsán, elemezve a 10%-os kifizetési kérelem benyújtásának kötelezettségét. E döntés alapját az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2009. évtől nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 113/2009. (VIII. 29.) FVM rendelet képezte. Azon ügy tényállása szerint a kérelmező (abban a perben felperes) által benyújtott 10%-os kifizetési kérelmet elutasították, és a Kúria figyelembe vette, hogy az elutasítást követően a kérelmező nem nyújtotta be ismételten – határidőben – a 10%-os kifizetési kérelmét a jogszabály szerinti legutolsó időpontig (abban a perben legkésőbb 2016. március 31-ig), amely azt eredményezte, hogy ezáltal nem rendelkezett 10%-os megalapozott kifizetési kérelemnek helyt adó vagy részben helyt adó határozattal, így az enyhébb szankció sem volt rá alkalmazható (Kfv.V.35.355/2022/6. számú ítélet [22] pontja).

[22] A 10%-os kifizetési kérelem határidőben való benyújtásának, illetve a megalapozott kifizetési kérelemnek helyt adó vagy részben helyt adó döntésnek van jelentősége tehát abból a szempontból, hogy vizsgálható legyen a működtetési időszak 4. évére vállalt üzemméret elérése és a további támogatási feltételek teljesülése, esetlegesen felmerüljön az enyhébb jogkövetkezmény alkalmazása. A fenti eseti döntésben is hangsúlyozta a Kúria eljáró tanácsa, hogy a támogatás fennmaradó 10%-os kifizetésére az terjeszthet elő kérelmet, aki teljesíti - az abban ügyben irányadó - 113/2009. (VIII. 29.) FVM rendelet 4. § (4) bekezdésében foglalt feltételeket [8. § (3) bekezdés], amelyekbe egyebek között beletartozik a 4. évre vállalt üzemméret elérésének és működtetési időszak végéig történő folyamatos fenntartásának kötelezettsége is (Kfv.V.35.355/2022/6. számú ítélet [22] pontja).

[23] Ugyanígy, a 113/2009. (VIII. 29.) FVM rendelet 9. § (9) bekezdésének alkalmazása vonatkozásában hozta meg a Kúria a Kfv.IV.35.226/2019/8. számú eseti döntését, amelynek [28] pontjában – visszautalva a Kfv.IV.35.437/2017/4. számú kúriai ítélet [38] pontjára – a következőket fejtette ki: a 113/2009. (VIII. 29.) FVM rendelet e paragrafushelyét akként kell értelmezni, hogy amennyiben a felperes a 8. § (3) bekezdése szerinti határidőben a megítélt támogatási összeg fennmaradó 10%-ára megalapozott kifizetési kérelmet nem nyújtott be, ennek jogkövetkezménye a 9. § (9) bekezdése alapján a támogatáshoz fűződő jogosultság megszűnése és az addig igénybe vett támogatás olyannak tekintendő, mintha azt jogosulatlanul vette volna igénybe az ügyfél; a 9. § (9) bekezdése tehát a támogatási jogosultság megszűnését a 4. § (4) bekezdés a) pontja szerinti képzési, valamint a 8. § (3) bekezdése szerinti kérelembenyújtási kötelezettség nem teljesítésére alapozza, azonban ez utóbbi nem csak a kérelem formális, határidőre történő benyújtását jelenti; a 8. § (3) bekezdése ugyanis visszautal a 4. § (4) bekezdésre, ami több más kötelezettség mellett a 4. évre vállalt üzemméret elérését is kötelezettségként nevezi meg; amennyiben tehát a felperes a támogatási kérelemben vállalt kötelezettségeit a 4. § (4) bekezdésben írtaknak megfelelően nem teljesíti, a már kifizetett támogatási összeg visszafizetésére köteles.

[24] Az előzőekből következően a Kúriának következetes joggyakorlata alakult ki a 10%-os kifizetési kérelem benyújtásának kötelezettsége körében. A Kúria jelen tanácsa egyetért azzal az állásponttal, hogy a 10%-os kifizetési kérelemnek – mivel az a jelen ügyben irányadó Jogcímrendelet szerint is csak egyes támogatási feltételek teljesülése esetén nyújtható be [a 8. § (3) bekezdése ugyanis visszautal a 4. § (1)-(3) bekezdésére] - jelentősége van a támogatással való elszámolás körében. Helytállóan utalt ezért az elsőfokú bíróság arra, hogy ilyen kérelem hiányában nem feladata a közigazgatási szervnek a támogatási jogosultság feltárása, mert az mindig a kérelmező kötelezettsége. Megfelelően foglalt állást, amikor kifejtette, hogy a 10%-os kifizetési kérelem benyújtásának elmulasztása esetén az alperest nem terheli ellenőrzési-, tényállás tisztázási kötelezettség és bizonyítás a támogatási feltételek, a ténylegesen elért üzemméret tekintetében. A perbeli esetben az ellenkező értelmezés esetén ez azt jelentené, hogy a közigazgatási szerv - mintegy hivatalból – pótolná a kérelem hiányában a kérelmező részéről igazolandó adatokat, venné figyelembe a támogatási feltételeket.

[25] A felperes által hivatkozott Kfv.35.679/2017/6., Kfv.35.092/2018/5., Kfv.35.334/2022/6. számú kúriai döntésekben kifejtetteket ezért a Kúria eljáró tanácsa, az e döntéseket követően meghozott fenti határozatára is figyelemmel nem tartja követendőnek; a 10%-os kifizetés iránti kérelem benyújtásának hiányában jogszerűen járt el az alperes és az elsőfokú bíróság, amikor nem folytatott bizonyítást a ténylegesen elért üzemméretet illetően. Erre tekintettel nem helytálló az a felperesi megállapítás, hogy a perben bizonyította, miszerint a működtetési időszak 4. évére vállalt üzemméretet (EUME értéket) elérte, és meghaladta az 5. évben.

[26] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan döntött, jogszerűen utasította el a felperes keresetét, ezért a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Kp. 121. § (2) bekezdés alapján.

A döntés elvi tartalma

[27] *Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2012. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló 57/2012. (VI. 21.) VM rendelet (Jogcímrendelet) 9. § (11) bekezdés a) pontjának alkalmazása, az igénybe vett teljes támogatási összeg visszafizetésére kötelezés jogszerű, ha a felperes nem nyújt be határidőben a támogatás fennmaradó 10%-ának kifizetésére vonatkozó kérelmet; a kérelem hiányában az igazolandó támogatási feltételek, adatok, tényleges üzemméret vizsgálatát hivatalból nem köteles elvégezni a közigazgatási szerv.*

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az alperes pernyertes lett, de felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (3) bekezdése alapján a Kúriának nem kellett felülvizsgálati perköltségről rendelkeznie.

[30] A Kúriának a felülvizsgálati eljárási illeték viselésére és mértékére vonatkozó rendelkezése az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontján, 50. § (1) bekezdésén alapul, amelyet a felperesnek kell megfizetnie a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdésére figyelemmel. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvénnyel módosított, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78. § (4) bekezdése az irányadó.

[31] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. január 11.

Dr. Darák Péter

Ságiné dr. Márkus Anett

Dr. Márton Gizella

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Dr. Stefancsik Márta

bíró

Dr. Demjén Péter

bíró